

σεν αἴφνης ὁ μονόφθαλμος ληστής ὀλο-
λύζων.

Τὸ δάσος ἀντήχει ἐκ τῶν θρήνων τοῦ
κακούργου. Μετὰ τινὰς στιγμὰς ἡγέρθη
τρίβων τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ὁ Ἀκείμ
καὶ προσποιούμενος ὅτι ἀναζητεῖ εἰς τοὺς
κόλπους του, ἔβαλε καὶ αὐτὸς ἀγριωτέ-
ρας ἔτι κραυγὰς καταρώμενος τοὺς κλέ-
πτας.

Ὁ Κάρπος ἀφυπνισθεὶς ἤδη καθ' ὀλο-
κληρίαν ἔφερε μηχανικῶς τὴν χεῖρα εἰς τὸ
ὕπόδημά του καὶ ἐν ἀκαρεῖ θρηνώδης τρι-
ωδία ἐπλήρου τὴν στενὴν ἀτμοσφαῖραν
τοῦ δάσους.

— Τώρα τί κάθεσθε καὶ κλαῖτε ὅσον
μωρὰ παιδιὰ! ἐπετίμησεν ὁ ἀγαθὸς γέ-
ρων, ὅστις οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ ὑπο-
πτέσῃ τὸν δόλον εἰς τὴν περίστασιν ταύ-
την. — Ἄς σὺς γίνῃ δὲ ταῦτο μᾶθημα
γὰρ ἄλλη φορὰ! Ἐλα τώρα, Νικήτα, σή-
κω νὰ πηγαίνωμεν, προσέθετο.

Καὶ παραλαβὼν τὸν γαμβρὸν καὶ τὴν
θυγατέρα του ἐξῆλθον τοῦ δάσους, ἀφί-
σαντες τοὺς δύο ληστές, ὅπως διανεμη-
θῶσιν ἐν ἀνέσει τὴν τοσοῦτον εὐκόλως
ἀποκτηθεῖσαν λείαν των.

Τὴν ἐπαύριον ὁ Κάρπος ἡγέρθη μεσου-
ρανοῦντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἦτο ἀπαρηγό-
ρητος διὰ τὰ ἐπισυμβάντα τῆς προτε-
ραίας. Ἡ ἀπώλεια τῆς ἐξ ἑκατὸν πεντή-
κοντα ρουβλίων περιουσίας του δὲν ἦτο
μικρὰ δι' αὐτόν, πτωχὸν χωρὶς ὄντα. Στε-
ναγμοὶ ἀνῆρχοντο ἐκ τοῦ στήθους του καὶ
ἀπέπνιγον τὴν φωνήν του... Ὅταν ἡ Ἀ-
γραφένα ἔμαθεν, ὅτι ὤφειλον ἀκόμη νὰ
δώσωσιν εἰς τοὺς δύο ξένους τὸν ἵππον
καὶ τὴν ἀγελάδα, οὗς ὁ Κάρπος εἶχε πω-
λήσει καὶ ἔλαβε τὴν ἀξίαν αὐτῶν, ἡ δυσ-
τυχὴς ἐλιποθύμησεν ἐκ νέου. Ὅταν δὲ
συνῆλθε:

— Καὶ τί θὰ κάμωμε τώρα, χωρὶς
χρήματα, χωρὶς ἄλλο καὶ μὲ μὴ μόνον
ἀγελάδα! Πῶς θὰ ζήσωμε οἱ φτω-
χοί! Δὲν εἶχε καλλιτέρα νὰ σπαζε τὸ
ποδι σου, ὅταν ἔμπαινες στὸ καπηλεῖο,
παρὰ τὴ συμφορὰ ποῦ μού φερες ὅσπιν
κεφαλή μου;... ὠλόλυξεν ἡ σύζυγος τοῦ
μουζίκου.

Ὁ Κάρπος ἐκάθητο σκυθρωπὸς καὶ σύν-
νους, μὴ προσέχων εἰς τὰς δικαίας μορ-
φὰς τῆς συζύγου του καὶ τὰς θωπείας
τοῦ μικροῦ Βάνια. Αἴφνης ἡγέρθη ἀπο-
τόμως καὶ ποιήσας ἀθυμίας χειρονομίαν,
«Ἄ! στὸ διάβολο! θ' ἀποθάνω ἐγώ,»
εἶπε καὶ ὤρμησε πρὸς τὴν θύραν. Μάτην
ἡ σύζυγος του προσεπάθησε νὰ τὸν ἐμπο-
δίσῃ, οὗτος ἀπεσπάσθη βιαίως ἀπ' αὐτῆς
καὶ ἔλαβε τὴν πρὸς τὸ χωρίον ἄγουσαν.

Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἐπέστρεψεν
εἰς τὴν καλύβην του μετὰ τῶν κτηνεμ-
πόρων ἐν οἰκτρᾷ καταστάσει. Ὅπως ἀ-
πλλαγῇ τῆς καταπιεζούσης αὐτὸν θλί-
ψεως ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν χρημάτων του,
ἐπανεῦρε τοὺς δύο ξένους, οἵτινες ἄμα
ὡς εἶδον αὐτὸν ἤρχοντο κλαίοντες ἀπα-
ρηγόρητοι, καὶ ἔπαιε μετ' αὐτῶν καὶ ἐμε-
ροῦσθ'· μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ ἔξοδα
τὴν φορὰν ταύτην κατέβηλιν οἱ φίλοι του.

Ἡ Ἀγραφένα ἄμα εἶδεν αὐτοὺς ἐπάγω-
σεν ἡ δυστυχὴς. Ἦγνόνει ποῦ ν' ἀποδώσῃ
τὴν αἰφνιδιαία ταύτην ἀλλοίωσιν τῆς
διαγωγῆς τοῦ συζύγου της καὶ δὲν ἀπέ-
διδέ ποτε ταύτην εἰς τὴν ἀφορμὴν τῆς
ἀπωλείας τῶν χρημάτων του. Ἠλπίζειν
οὐδὲν ἦττον, ὅτι παρερχομένης τῆς θλί-
ψεως ταύτης θὰ ἐσυνετίζετο ὁ Κάρπος,
ἀλλ' ἠπατάτο οἰκτρῶς. Οἱ κτηνέμποροι,
παρκαλαβόντες τὸν ἵππον καὶ τὴν ἀγε-
λάδα, ἀπῆλθον, ἐν μέσῳ τῶν θρήνων καὶ
πρόσθετες τῶν ἀρῶν τῆς Ἀγραφένας.

Τὸν χειμῶνα ἐν Ρωσίᾳ, οἱ χωρικοὶ
δὲν ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλ' ἐνα-
σχολοῦνται οἰκοὶ παρασκευάζοντες καὶ
ἐπιδιορθοῦντες τὰ ἄροτρα καὶ ἄλλα γε-
ωργικὰ ἐργαλεῖα.

Ὁ Κάρπος ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀσχο-
λίας ἐπρότιμα ἤδη τὸ καπηλεῖον. Ἠγεί-
ρετο λίαν ἀργὰ καὶ ἐζήτει χρήματα παρὰ
τῆς συζύγου του αὐτὴ κατ' ἀρχὰς μὲν
τῷ ἡρνεῖτο, ἀλλὰ βλέπουσα τοῦτον ἐξ-
οργιζόμενον καὶ λαμβάνοντα ἀπειλητι-
κὰ ἀπάναντι αὐτῆς στάσιν, ἐνέδιδε πα-
ραχρήματα. Ὁ Κάρπος διηυθύνετο ἐσπευ-
σμένως εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ ἐξηκολούθει
πράττων οὕτω καθ' ἐκάστην, μεχρὶς
τοῦ βαρμηδὸν ἐξήντησεν ὀλοτελῶς τὸ

ἀπολειφθὲν αὐτῷ μικρὸν ἀποταμίευμα.

Ὁ πενθερός του ἀπεπειράθη νὰ τὸν συμ-
βουλεύσῃ, τὸν ἡπειλήσε μάλιστα ὅτι θὰ
ἀπεκλήρου τὴν θυγατέρα του ἂν δὲν ἤλ-
λασσε διαγωγὴν, ἀλλ' εἰς μάτην ἀπέβη-
σαν αἱ συμβουλαί, εἰς οὐδὲν ἀποτελέσμα
ἀπέληξαν αἱ ἀπειλαί. Ὁ Κάρπος μὴ θέ-
λων νὰ ἐργασθῇ ἔμενεν ἀργός, καθήμενος
ἀπὸ πρωῒας εἰς τὸ καπηλεῖον καὶ διήρ-
χετο τὸν καιρὸν του παίζων χαρτίᾳ καὶ
πίνων βότκαν· οὕτω δὲ προϊόντος τοῦ
χρόνου σὺν τῇ μέθῃ προσετέθη αὐτῷ καὶ
ἕτερον πάθος—ἡ χαρτοπαιξία. Καὶ ἰδοὺ,
τὰ δύο ταῦτα ἀποτρόπαια πάθη ἐκυρί-
ευσαν τὸν φιλόπονον τέως καὶ νηφάλιον
τοῦτον γεωργόν.

Ὅταν τὸ χρήμα ἐξέλιπε τέλεον, σὺν
αὐτῷ δὲ καὶ ὁ ἄρτος, ὁ Κάρπος ἤρχισε
νὰ πωλῇ πᾶν ὅ,τι τῷ ἦτο μᾶλλον πρό-
χειρον. Ἐπώλησε τὴν μόνην ἀπολειφθεῖ-
σαν αὐτῷ ἀγελάδα, κατόπιν ἐπώλησε
καὶ τὸ ἄχρηστον ἤδη καταστὰν ἁμάξιον,
ἐν εὐτελεστάτῃ τιμῇ, προϊόντος δὲ τοῦ
χρόνου, ἀπεγύμνου καὶ αὐτὴν τὴν καλύ-
βην του ἀνεπαισθήτως, ὅπως κορέννυσιν
τὰ ἐν αὐτῷ ἀναγεννηθέντα πάθη.

Ἡ δυστυχὴς σύζυγος του, ἀμοιρῶσα
χαρκτηῆρος ἰσχυροῦ, παρσεύρετο ἀσυναι-
σθήτως ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς καταστρο-
φῆς, μεχρὶς οὗτου ἡμέραν τινὰ εὐρέθη ἐπ'
αὐτοῦ τοῦ χείλους τῆς ἀβύσσου, ἀνίσχυ-
ρος νὰ συγκρατήσῃ τὸν ἐν αὐτῇ κατα-
πίπτοντα σύζυγόν της.

Ἐν τούτοις οἱ προξενήσαντες αὐτῇ
τὴν συμφορὰν ταύτην ὥχοντο ἀπρόντες
ἀνενόχλητοι. Ἀλλ' ἔστι δίκης ὀφθαλμός.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104
φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν
Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα
πωλοῦνται ἐν τῇ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν
«Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου
πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

Κατὰ τὸ Ε' ἔτος δημοσιευθήσονται ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα»:

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ:

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΦΕΡΜΠΟΥ.

ἠθικώτατον μυθιστόρημα μετὰ λαμπρῶν
ὀλοσελίδων εἰκόνων, κατὰ μετάφρασιν

FORTUNÉ BOISGOBEY:

ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΥ ΛΕΚΟΚ,

τὸ ἐκλεκτώτερον τῶν ἔργων
τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἀναγνώ-

σταῖς τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» μυθιστοριογράφου, κατὰ μετά-
φρασιν ΧΑΡΙΔΑΟΥ ΚΑΛΑΪΣΑΚΗ.

ΟΥΙΑΚΗ ΚΟΛΛΙΝΣ:

ΝΕΚΡΑ ΖΩΣΑ,

τοῦ γνωστοῦ Ἀγγλοῦ συγγραφέως τῆς Λευκοφόρου
ἔργον ὑψηλῶν διδασμάτων, ὑπερανθρώπου ἀφοσιώ-
σεως ἀνεφίχτου γενναιότητος καὶ σπανίας εὐγενείας αἰσθημάτων, κατὰ μετά-
φρασιν ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ὑπὸ ΝΙΚ. ΣΠΑΝΔΟΝΗ.

ΑΔΟΛΦΟΥ ΜΠΕΛΩ ΚΑΙ
ΙΟΥΛΙΟΥ ΔΩΤΕΝ:

Ο ΜΗΤΡΟΚΤΟΝΟΣ,

μυθιστορία μεγίστου ἐνδιαφέροντος, πολλὴν
ἐμποιήσασα αἰσθησιν ἐν Παρισίοις.